

Υπόθεση εθνικής πλαστογραφίας

Ούτε ένας από όσους ζητούν με βαριές εκφράσεις την αποπομπή της Θάλειας Δραγώνα από το υπουργείο Παιδείας δεν μπήκε στον κόπο να μελετήσει τα βιβλία της. Το αποτέλεσμα είναι να στηρίζεται όλη αυτή η πρωτοφανής συκοφαντική εκστρατεία σε ένα κακογραμμένο πλαστογράφημα.

Από τη «λαοσύναξη» της Εκκλησίας στην πλατεία Συντάγματος (21.6.2000) πριν από μερικές δεκαετίες, τότε που οι λέξεις «ηλεκτρονική αλληλογραφία» ή «e-mail» δεν είχαν ακόμα κανένα νόημα, μια μερίδα θρησκόληπτων συμπολιτών μας επιδιόταν σε μια ειδικού τύπου ανταλλαγή επιστολών, με την οποία κυκλοφορούσε σε εκατοντάδες και χιλιάδες «πιστούς» το ίδιο γράμμα.

Η μέθοδος ήταν απλή. Υπήρχε ένα αρχικό κείμενο, το οποίο αναφερόταν σε κάποιον άγιο, λ.χ. τον άγιο Νεκτάριο, το οποίο υποχρέωνε τον παραλήπτη του γράμματος να το αντιγράψει ιδιοχείρως σε πολλά αντίτυπα (συνήθως πέντε ή επτά) και να το αποστείλει σε ισάριθμους αποδέκτες, οι οποίοι με τη σειρά τους θα αναλάμβαναν τη συνέχιση του ίδιου θείου έργου. Όποιος παράκουε την εντολή κινδύνευε να τον πλήξουν όλες οι πληγές του Φαραώ, ενώ ο άγιος θα αντάμειβε όποιον υπάκουε και θα του έδινε υγεία και πλούτη.

* Να λοιπόν που ξαναζήσαμε και στις μέρες μας τις «επιστολές του αγίου Νεκταρίου», με την εκστρατεία λάσπης εναντίον της καθηγήτριας Θάλειας Δραγώνα, μετά την τοποθέτησή της στη θέση της ειδικής γραμματέως του υπουργείου Παιδείας.

Μια ατέλειωτη σειρά παρόμοιων «επιστολών» ανταλλάσσονται με φανατισμό στο Διαδίκτυο, με μοναδικό περιεχόμενο την καταγγελία εναντίον της Θ. Δραγώνα και επιχείρημα ορισμένα αποσπάσματα από το συλλογικό βιβλίο «Τι είν' η πατρίδα μας;», τα οποία θεωρούνται «εθνικώς» επιλήψιμα.

Στη βάση αυτής της αναπαραγωγής ταυτόσημων «επιστολών» βρίσκεται μια αρχική **ανώνυμη επιστολή**, η οποία δημοσιεύτηκε στην προσωπική ιστοσελίδα του Δημήτρη Κωνσταντάρου με ημερομηνία 16/10/2007, αλλά φαίνεται ότι είναι γραμμένη πριν από τις εκλογές που είχαν διεξαχθεί έναν μήνα νωρίτερα. Ο Δ. Κωνσταντάρου απέτυχε τότε να εκλεγεί με τη Νέα Δημοκρατία και έχει ήδη προσχωρήσει στο ΛΑΟΣ.

Η επιστολή - φάντασμα

Το κείμενο αυτής της επιστολής θα το βρούμε να αναπαράγεται αυτούσιο σε εκατοντάδες ιστοσελίδες του «εθνοπατριωτικού» χώρου. Από τις πιο ακραίες εθνικοσοσιαλιστικές του εκφάνσεις (π.χ. «Χρυσή Αυγή») έως τους συνήθεις κινδυνολόγους, τους κατόπιν εορτής «μακεδονομάχους», αλλά και τα εντελώς απολιτικά facebook, τις ιστοσελίδες των πολυτέκνων, τις τοπικές ενώσεις ιστολογίων κ.λπ. Βέβαια τον τόνο δίνουν τα στελέχη του ΛΑΟΣ, τα οποία -όπως συνέβη και με την

περίπτωση του βιβλίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού- μετέτρεψαν την υπόθεση σε κομματική πολιτική εκστρατεία.

* Μάλιστα, ορισμένα πρόσωπα με ειδικό βάρος στον «εθνοπατριωτικό» χώρο δεν δίστασαν να υιοθετήσουν πλήρως το κείμενο, εμφανίζοντάς το ως δικό τους στις προσωπικές τους ιστοσελίδες. **Ξεχωρίζουμε τον γραμματέα του ΛΑΟΣ Άδωνι Γεωργιάδη, ο οποίος το ανήρτησε με την υπογραφή του στον ιστότοπό του**, αλλά και τον πρώην πρόεδρο του Δικτύου 21 Ευάγγελο Τσίρκα, ο οποίος το υπογράφει στον δικτυακό τόπο της κίνησής του, καθώς και τον Σάββα Καλεντερίδη, ο οποίος το υιοθετεί και το προβάλλει στο δικό του ιστολόγιο.

Από κοντά και ο **Γιάννης Καλαντώνης, εκπρόσωπος Τύπου της νεολαίας Καρατζαφέρη ΝΕΟΣ**, ο οποίος δημοσιεύει ως δική του την επιστολή στο κομματικό έντυπο «Απόδραση» (τχ. 13, Δεκέμβριος 2009), ακόμη και δημοσιογράφοι όπως η Γιούλη Μανώλη («Ελεύθερος Τύπος», 19/12/09).

* Όποιος θέλει να έχει μια εικόνα για τον τρόπο εξάπλωσης στο Διαδίκτυο αυτού του κειμένου μπορεί να το κάνει εύκολα. Μεταξύ άλλων λαθών του ελαφρώς ασύντακτου αρχικού κειμένου υπάρχει και η λέξη «ψιλορατσιμός». Προσοχή: χωρίς «σ», όχι δηλαδή «ψιλορατσισμός». Αν βάλετε, λοιπόν, στο φαχτήρι του Google την ανύπαρκτη λέξη «ψιλορατσιμός», θα διαπιστώσετε ότι υπάρχουν χιλιάδες ιστοσελίδες που την αναφέρουν. Κάθε μέρα, μάλιστα, αυτές οι ιστοσελίδες γίνονται περισσότερες, αφού όλο και περισσότεροι «πιστοί» αντιγράφουν το ίδιο κείμενο. Στις αρχές της βδομάδας εμείς μετρήσαμε 4.270 σελίδες!

Βέβαια, η αντιγραφή και η υιοθέτηση ενός πανομοιότυπου -έστω και κακογραμμένου και με λάθη- κειμένου δεν είναι έγκλημα. **Μαρτυρά μόνο τον φανατισμό, την προχειρότητα και την έλλειψη παιδείας όσων το κάνουν**. Έχουμε άλλωστε συνηθίσει σε αναπαραγωγή των ίδιων (σοβαρών ή γελοίων) κειμένων από δεκάδες και εκατοντάδες ιστοτόπους και ιστολόγια. Μια ευκολία που παρέχει το Διαδίκτυο, με την «αντιγραφή-επικόλληση» (copy-paste), την οποία δεν ήταν δυνατόν ούτε καν να τη φανταστούν οι ταλαίπωροι αντιγραφείς των χειρόγραφων «επιστολών του αγίου Νεκταρίου».

Αλλά δεν πρόκειται μόνο γι' αυτό. Όλοι αυτοί που υιοθέτησαν το αρχικό κείμενο-φάντασμα είναι εκούσια θύματα μιας εξόφθαλμης πλαστογραφίας. Αν κάποιος από όλους αυτούς που το αναπαράγουν, θεωρώντας ότι έτσι επιτελούν το εθνικό τους χρέος, έκανε τον κόπο να ξεφυλλίσει το ίδιο το βιβλίο, θα καταλάβαινε ότι πρόκειται για μια διεπιστημονική έρευνα που αφορά την πρόσληψη της εθνικής ταυτότητας από τους εκπαιδευτικούς. Και όσα αποδίδει ο αρχικός ανώνυμος επιστολογράφος στη Θ. Δραγώνα είναι κυρίως λόγια εκπαιδευτικών, τα οποία εκφράζουν κατά τη συγγραφέα κοινωνικά στερεότυπα της εποχής μας. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

* Δεν λείπει βέβαια και η ανοιχτή διαστρέβλωση, που ίσως οφείλεται στην αδυναμία του αρχικού συντάκτη να κατανοήσει ένα επιστημονικό κείμενο. Το πρώτο που καταλογίζεται, λ.χ., στη Θ. Δραγώνα είναι ότι υποστηρίζει στη σελίδα 16 πως «όποιος αξιολογεί τους πολιτισμούς σε κατώτερους και ανώτερους είναι ρατσιστής και δεν το

ξέρει». Αλλά το βιβλίο λέει κάτι εντελώς διαφορετικό: **ότι ο κυρίαρχος ιδεολογικός λόγος στις μεγάλες και ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες εξακολουθεί έμμεσα να αξιολογεί τους λαούς και τους πολιτισμούς σε «ανώτερους» και «κατώτερους» και υποτιμά τις λεγόμενες νότιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.** Ποιος διαφωνεί σ' αυτό;

Παρόμοιες παραναγνώσεις συγκροτούν την αρχική επιστολή, στην οποία δεν περιλαμβάνονται πραγματικά αποσπάσματα του βιβλίου, αλλά ερμηνείες του συντάκτη της. Βάζοντας, όμως, σε εισαγωγικά αυτές τις δικές του ερμηνείες, ο συντάκτης παρασέρνει τους επόμενους αντιγραφείς να καταγγέλλουν τη Θ. Δραγώνα για φράσεις ανύπαρκτες στο βιβλίο της.

* Υπάρχουν, πάντως, και χειρότερα. Ο αρχικός συντάκτης της επιστολής σχολίαζε με τον δικό του τρόπο τις απόψεις της Θ. Δραγώνα, βάζοντας τίτλο «Μας έκαναν Έλληνες ενώ δεν ήμασταν». Οι εκατοντάδες αντιγραφείς δεν δίστασαν, λοιπόν, ναβάλουν και αυτή τη φράση μέσα σε εισαγωγικά, αποδίδοντάς την έτσι στη Θ. Δραγώνα!

Και δεν είναι μόνο τα ανώνυμα (και εν πολλοίς ανεύθυνα) ιστολόγια που διέπραξαν τη λαθροχειρία. Το ίδιο ακριβώς έκανε και η εφημερίδα «Πρώτο Θέμα», η οποία πρωτοστατεί στην εκστρατεία λάσπης σε αγαστή σύμπνοια με τους κεφαλοκυνηγούς του ΛΑΟΣ. Έβαλε, μάλιστα, αυτή τη φράση σε εισαγωγικά ως τίτλο σε σχετικό άρθρο (13/12/09), αποδίδοντάς τη δηλαδή στη συγγραφέα. Την ίδια φράση αποδίδει στη Θ. Δραγώνα και η εφημερίδα «Το Παρόν» (6/12/09), αλλά και ο Ευ. Τσίρκας του Δικτύου 21 κ.ά. Και η κατακλείδα: αυτό ακριβώς το πλαστό απόσπασμα υπέβαλαν κάποιοι (ποιοι άραγε;) στην Ακαδημία Αθηνών, προκειμένου να εξασφαλίσουν μια επίσημη καταδίκη της καθηγήτριας.

Το αποκαλύπτει το ίδιο δημοσίευμα της εφημερίδας: «Τα αποσπάσματα των βιβλίων της κυρίας Δραγώνα που φαίνεται να προκάλεσαν περισσότερο την ολομέλεια της Ακαδημίας Αθηνών ήταν αυτά που αναφέρουν: "Μας έκαναν Έλληνες ενώ δεν ήμασταν", "η ελληνική εθνική ταυτότητα δεν υπήρχε πριν τον 19ο αιώνα. Δημιουργήθηκε έξωθεν σε μια εποχή έντονου εθνικισμού, αποικιοκρατίας και επεκτατικού ιμπεριαλισμού"» («Πρώτο Θέμα», 13/12/09). Ούτε το ένα ούτε το άλλο παράθεμα υπάρχει μέσα στο βιβλίο. Είναι και τα δύο πλαστά. Το ερώτημα που δημιουργείται είναι πολύ σοβαρό: Ποιοι επιχειρήσαν να παγιδεύσουν την Ακαδημία Αθηνών με τα πλαστά αποσπάσματα;

* Τελικά η Ακαδημία απέφυγε την παγίδα, αλλά παρασύρθηκε σε σχετικές δηλώσεις ο πρώην πρόεδρος της Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος: «Έφεραν ένα απόσπασμα από βιβλίο της κυρίας Δραγώνα στην ολομέλεια της Ακαδημίας. Αν λοιπόν όσα διάβασα είναι ακριβή, τότε δεν θα την εμπιστευόμουν για να μετέχει στην Παιδεία. Καταλαβαίνω τη διάθεσή της να εκσυγχρονιστεί, αλλά εκσυγχρονισμός δεν σημαίνει παραχάραξη της Ιστορίας» («Πρώτο Θέμα», 13/12/09). Πρωτοφανής δήλωση από έναν πνευματικό άνθρωπο.

Παραδέχεται ότι κρίνει ένα απόσπασμα, του οποίου δεν γνωρίζει την αυθεντικότητα, από ένα βιβλίο το οποίο δεν έχει διαβάσει! **Επειδή, βέβαια, ο Κ. Δεσποτόπουλος είναι ένας ακέραιος άνθρωπος αντιλήφθηκε εγκαίρως το λάθος του και με επιστολή στην ίδια εφημερίδα συνεχάρη τη Θ. Δραγώνα «για την πνευματική συγκρότησή της» και της ευχήθηκε «άκρα επιτυχία στο έργο της ως διακόνου της Κοινωνικής Ψυχολογίας με παρέκταση προς την παιδεία» («Πρώτο Θέμα», 20/12/09). Αλλά το κακό είχε γίνει. Είχε δοθεί, δηλαδή, η εντύπωση ότι η Ακαδημία ετοιμάζει την προγραφή της Θ. Δραγώνα, στηριγμένη μόνο στην ανώνυμη «επιστολή» με τα πλαστά αποσπάσματα.**

* Όλη αυτή η υπόθεση έχει τα χαρακτηριστικά του «σπασμένου τηλεφώνου». Χωρίς να έχει διαβάσει κανείς το επίμαχο βιβλίο, οι νέοι εθνοσωτήρες παραπέμπουν ο ένας στον άλλο και έτσι θεωρούν ότι «διασταυρώνουν» τις πληροφορίες τους για τις απόψεις της Θ. Δραγώνα. Διασκεδαστική είναι η περίπτωση της εφημερίδας των Τριανταφυλλόπουλου - Λάλα, η οποία, σε άρθρο του Στέφανου Χίου με τίτλο «Θάλεια Δραγώνα, η κρυμμένη Ρεπούση της νέας κυβέρνησης» (15/11/09), παρέπεμπε σε κείμενα στο Διαδίκτυο που αποκαλούν τη νέα ειδική γραμματέα του υπουργείου Παιδείας «φιλότουρκη και επικίνδυνη για τα εθνικά μας συμφέροντα». Το κείμενο αυτό, λοιπόν, κατέθεσε ως ερώτηση στη Βουλή ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νίκος Νικολόπουλος, για να έρθει η δικτυακή «Ζούγκλα» του Μ. Τριανταφυλλόπουλου να αναδείξει με τη σειρά της αυτή τη «δικαίωση», μέσω της Βουλής, δηλαδή της ερώτησης Νικολόπουλου.

Το δεύτερο βιβλίο

Στο μεταξύ «ανακαλύφθηκε» και δεύτερο έγκλημα της Θ. Δραγώνα. Το βιβλίο «Ελλάδα και Τουρκία, Πολίτης και Έθνος-Κράτος», το οποίο επιμελήθηκε με τον τούρκο συνάδελφό της Φαρούκ Μπιρτέκ. Προηγήθηκε πάλι η εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» (15/11/09) και ακολούθησε εκπομπή του Κ. Χαρδαβέλλα (1/12/09), στην οποία αναδείχτηκαν τα ίδια περίπου αποσπάσματα του βιβλίου που περιλαμβάνονται στις σελίδες 331-339 του βιβλίου. Μόνο που επειδή τα (πραγματικά) αποσπάσματα από το βιβλίο δεν ηχούν και τόσο «αντεθνικά», χρειάζεται και η «επεξήγηση» του δημοσιογράφου, έτσι ώστε να αναδειχτεί το «σκάνδαλο».

Για παράδειγμα, στην εκπομπή καταγράφεται το ακόλουθο απόσπασμα από τη σελίδα 331 του βιβλίου: «Η ανάλυση των περιεχομένων των αναλυτικών περιγραφών για τη διδασκαλία της Ιστορίας στα σχολεία δείχνει την ισχυρή εθνοκεντρική οπτική που επικρατεί στο ελληνικό σχολείο». Την απλή αυτή διαπίστωση την εξηγεί ως εξής ο Κ. Χαρδαβέλλας: «Δηλαδή, το ελληνικό σχολείο δημιουργεί εθνικιστές και τα βιβλία της ιστορίας που διδάσκονται τα παιδιά να πεταχτούν στην πυρά και να αντικατασταθούν με άλλα, μη εθνοκεντρικά».

* Ακόμα πιο έντονη γίνεται η διαστρέβλωση σε άλλο απόσπασμα από τη σελίδα 333: «Η παρούσα έρευνα ανέδειξε ότι τα Ελληνόπουλα κατανοούν αναχρονιστικά το παρελθόν. Εισηγούμαστε ότι αυτό είναι άμεση συνέπεια των σχολικών βιβλίων που παρουσιάζουν το έθνος έξω από τον χώρο και τον χρόνο. Η εθνική ομάδα αναφέρεται

εναλλακτικά με τους όρους ο Ελληνισμός, οι Έλληνες, ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα, ενώ ειδικά ο όρος Ελληνισμός επιτρέπει στην ιστορική αφήγηση να ανάγει τη νεωτερική έννοια του έθνους σε οντότητα περίπου αιώνια. Αυτή η απεικόνιση του έθνους ενισχύεται αποφασιστικά από την αποσιώπηση σημαντικών ιστορικών πληροφοριών».

Εδώ ο Κ. Χαρδαβέλλας σχολιάζει: «Δηλαδή δεν υπάρχει Ελληνισμός, δεν υπάρχουν Έλληνες. Είμαστε απλά μια ομάδα, μια εθνική ομάδα ανάμεσα σε πολλές άλλες στον κόσμο μας, όπως, π.χ., η ομάδα της Ζιμπάμπουε, ας πούμε, ή η ομάδα των Ζουλού». Καθόλου δεν περνά απ' το μυαλό του καημένου του βετεράνου δημοσιογράφου ότι υπάρχει μια μικρή έστω περίπτωση να μην είμαστε ο «περιούσιος λαός» ή ότι και οι Ζουλού αποτελούν έθνος κι είναι περήφανοι γι' αυτό.

* Εκεί που ο «σχολιασμός» και η παρανόηση φτάνει τα όρια της παραχάραξης είναι όταν συνοψίζει ο Κ. Χαρδαβέλλας το περιεχόμενο του βιβλίου: «Αυτό το βιβλίο λέει αυτό το απaráδεκτο, ότι δεν πρέπει να διδάσκονται Ιστορία οι μικροί μαθητές, γιατί έτσι μπορεί να τους κάνουμε εθνικιστές». Φυσικά η κατηγορία αυτή είναι εξ ολοκλήρου κατασκευασμένη.

Αλλά ο τηλεπαρουσιαστής δεν διστάζει να παρουσιάσει σαν απόσπασμα του βιβλίου και το ακόλουθο παράθεμα, που προβάλλεται μάλιστα στην εκπομπή και με σχετική καρτέλα: «Επεκτατική Εθνική Πολιτική ήταν η Επανάσταση των Ελλήνων το 1821, ενώ η ελληνική εθνική ταυτότητα είναι στηριγμένη σε μύθους και ενισχύεται αποφασιστικά από την αποσιώπηση σημαντικών ιστορικών πληροφοριών, αναφορικά με το μεγαλείο της Οθωμανικής αυτοκρατορίας». Εδώ δεν αναφέρεται σελίδα. Και είναι φυσικό. Αυτό το απόσπασμα είναι ανύπαρκτο. Κάποιος συνέδεσε φράσεις από διαφορετικές παραγράφους για να προκύψει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Πρόκειται πραγματικά για αθλιότητα.

* Η ανακύκλωση της πλαστογραφίας πήρε κωμικοτραγικές διαστάσεις στη Βουλή, όταν ο Γιώργος Καρατζαφέρης διάβασε με το γνωστό του στόμφο τα ίδια πλαστά αποσπάσματα: «Θα ήθελα να ρωτήσω κάποιους στην Κυβέρνηση. Συμφωνείτε με αυτά που θα σας διαβάσω; Θέλω να δω ποιος συμφωνεί μέσα στην αίθουσα. Και θα καταλάβω από τα πρόσωπά σας, τα ενεργά πρόσωπα ευφυών βουλευτών. "Δεν είμαστε Έλληνες. Μας έκαναν Έλληνες". Ποιος συμφωνεί με αυτό; Τι είμαστε; Δεν είμαστε Έλληνες; Μας έκαναν Έλληνες; Μας έβαλαν σε ένα μίξερ και μας έκαναν Έλληνες; Δεν είμαστε Έλληνες, κύριε Πρόεδρε, που γνωρίζω την ευαισθησία σας γι' αυτό τον τόπο; Δεύτερον. "Η επανάσταση του 1821 ήταν επεκτατική εθνική πολιτική". Θα κάνουμε λαϊκά δικαστήρια για τον Κολοκοτρώνη και θα τον δικάσουμε μετά θάνατον για δεύτερη φορά. Τρίτον. "Οι Έλληνες είναι ρατσιστές και ο νεοελληνικός πολιτισμός βασίζεται στον τούρκικο πολιτισμό". Δεν ντρέπεστε εσείς του ΠΑΣΟΚ που ανέχεστε αυτή την κυρία Δραγώνα να τα γράφει αυτά; Αυτή βάλατε στη διαμόρφωση της παιδείας των παιδιών της Ελλάδας;» (23/12/09).

* Ο Θεόδωρος Πάγκαλος παρατήρησε ότι οι αναφορές αυτές είναι συντομευμένες και παραποιημένες, για να λάβει την ακόλουθη αποστομωτική απάντηση από τον αρχηγό του ΛΑΟΣ: «Κύριε Πάγκαλε, εγώ διάβασα το κείμενο της Ενώσεως Αποστράτων

Αξιωματικών. Σας ενόχλησε τόσο πολύ. Δεν σας ενοχλεί η κυρία Δραγώνα που πρεσβεύει αυτά και σας ενοχλεί η ανάγνωση των κειμένων της κυρίας Δραγώνα;»

Μάθαμε, λοιπόν, έτσι ότι και η Ένωση Αποστράτων μετέχει στο «σπασμένο τηλέφωνο», χωρίς ούτε ένας απόστρατος - που διαθέτει τέλος πάντων και χρόνο - να μπει στον κόπο να ανοίξει και να διαβάσει το επίμαχο βιβλίο.

Η μέθοδος του Λιντς

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η στοχοποίηση της Θάλειας Δραγώνα, μέσα από ένα κύμα λάσπης που διοχετεύεται κυρίως στο Διαδίκτυο αλλά και σε ορισμένες εφημερίδες («Πρώτο Θέμα», «Το Παρόν», «Veto», «Ελεύθερος Τύπος» και σε μικρότερο βαθμό «Έθνος», «Ελευθεροτυπία») αποτελεί συνέχεια της πανεθνικής εκστρατείας εναντίον της Μαρίας Ρεπούση για το βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού.

Αν όμως τότε ορισμένες πραγματικές αδυναμίες του βιβλίου δημιούργησαν σύγχυση και προκάλεσαν τη συμμετοχή στο εθνικιστικό προσκλητήριο των ημιμαθών και ορισμένων καλοπροαίρετων αναγνωστών, καθώς και μιας σημαντικής μερίδας της αριστεράς (ιδίως του ΚΚΕ), σήμερα η επίθεση στηρίζεται σε καθαρή πλαστογραφία, ενώ οι σοβαρότεροι πολέμιοι της Θ. Δραγώνα παραδέχονται χωρίς κανένα πρόβλημα ότι αγνοούν το περιεχόμενο των βιβλίων της. Αν συνδυαστεί αυτό το γεγονός με τη διοργάνωση πρώτη φορά «διαδήλωσης» (εναντίον της καθηγήτριας) από τον ΛΑΟΣ, διαπιστώνουμε ότι το «κίνημα των εθνικοφρόνων» έχει πάρει σοβαρότερες διαστάσεις, ενθαρρυμένο βέβαια από την πρώτη του επιτυχία, με την απόσυρση του βιβλίου της Ιστορίας.

*Ασφαλώς το μοντέλο που ακολουθήθηκε στην επίθεση εναντίον της Μαρίας Ρεπούση επαναλαμβάνεται και σήμερα. Και δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι και πάλι το πάθος των υβριστικών επιθέσεων έχει, όπως και πριν από δύο χρόνια, και ένα σαφές σεξιστικό υπόστρωμα. Όπως μας πληροφορεί ο γνωστός από τις συγκεντρώσεις του Αγίου Παντελεήμονα, και απηνής τηλε-διώκτης των μεταναστών, Σπύρος Χατζάρας, το σύνθημα στη διαδήλωση του ΛΑΟΣ ήταν το τραγουδάκι «Να στείλετε Δραγώνα και Ρεπούση σε κάποιο υπουργείο Τουρκικό / αφού γουστάρουν τόσο την Τουρκία / και ό,τι οθωμανικόοο!»

* Βέβαια αυτή τη φορά λειτούργησαν τα ανακλαστικά της ακαδημαϊκής κοινότητας και μέσα σε 24 ώρες συγκεντρώθηκαν εκατοντάδες υπογραφές πανεπιστημιακών και ανθρώπων του πνεύματος κάτω από ένα κείμενο συμπαράστασης στη Θάλεια Δραγώνα, στο οποίο καταγγελλόταν το νέο κυνήγι μαγισσών. Το εξαιρετικό αυτό κείμενο έχει μόνο μια μικρή ανακρίβεια. Αναφέρει ότι «οι επιθέσεις κατά της Θάλειας Δραγώνα ξεχωρίζουν από άλλες ανάλογες, που εξαπολύονται όλο και πιο συχνά κατά πανεπιστημιακών, επειδή πρώτη φορά στοχοποιείται πρόσωπο που κατέχει δημόσιο αξίωμα».

Η αλήθεια είναι ότι παρόμοια στοχοποίηση είχε υποστεί το 1996 ο τότε υφυπουργός Εξωτερικών Χρήστος Ροζάκης. Πρωταγωνιστής των επιθέσεων εναντίον του καθηγητή ήταν και πάλι ο Γιώργος Καρατζαφέρης, βουλευτής ακόμα τότε της Νέας Δημοκρατίας.

Την υπενθύμιση αυτή την κάνουμε για έναν απλό λόγο. Η στοχοποίηση δυο καθηγητριών και η «ειδική μεταχείρισή» τους επειδή είναι γυναίκες, αλλά και ενός καθηγητή που κατηγορήθηκε για την εβραϊκή του καταγωγή, επιβεβαιώνει εμμέσως την τραγική έλλειψη αντιρατσιστικών και αντισεξιστικών ανακλαστικών σε μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή ακριβώς την έλλειψη επιχειρεί να καλύψει με τις μελέτες της η Θάλεια Δραγώνα.

Η αντιπρόταση του Αδώνιδος

Μιλώντας από τη μεσημεριανή του εκπομπή τηλε-πωλήσεων βιβλίων, ο Άδωνις Γεωργιάδης αποκάλυψε ότι έχει και το αντίδοτο στις απόψεις της Θάλειας Δραγώνα.

Και ποιο είναι αυτό; Μα το βιβλίο του Δημητρίου Δημοπούλου «Η καταγωγή των Ελλήνων».

«Αγοράστε το», προτρέπει τους οπαδούς-πελάτες του ο γραμματέας του ΛΑΟΣ, «για να έχετε τα αναγκαία επιχειρήματα να απαντάτε στον κάθε θολοκουλτουριάρη».

«Το βιβλίο αυτό το έχω διαβάσει 6 ή 7 φορές», λέει ο Α. Γεωργιάδης. Άρα αποκλείεται να του έχει διαφύγει ότι μεταξύ άλλων ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι «ο αντισημιτισμός υπήρξε απόρροια της εβραϊκής διαγωγής» (σ. 180), ότι τώρα «οι λαοί έχουν δικαίωμα να άρουν την ιθαγένεια από τους εβραίους πολίτες» (σ. 199), αλλά και ότι «το φυλετικό πρόβλημα της παρουσίας των Τσιγγάνων στην Ευρώπη είναι σοβαρό», ενώ η «προοδευτική ιδίως αφομοίωσή τους θέτει σε κίνδυνο την εθνολογική καθαρότητα των ευρωπαϊκών λαών» (σ. 281). Ο Δημόπουλος εισηγείται «να αρθεί η ελληνική ιθαγένεια από τους Τσιγγάνους και να μην επιτρέπονται μεικτοί γάμοι τους με Έλληνες» (σ. 282). Όσο για τη μειονότητα στη Θράκη, τη θεωρεί τουρκική και προτείνει την εκδίωξή της (σ. 326).

Κατά τον γραμματέα του ΛΑΟΣ, ο Δημόπουλος ήταν «ένας πολύ σπουδαίος Έλληνας και πολύ μεγάλος πατριώτης» και το βιβλίο αυτό «συγκλονιστικό» και «κλασικό». Στην πραγματικότητα ο Δημόπουλος υπήρξε συνιδρυτής της εθνικοσοσιαλιστικής οργάνωσης «Κόμμα 4ης Αυγούστου», μαζί με τον Κώστα Πλεύρη, ενώ επί χούντας διορίστηκε δημοτικός σύμβουλος Αθηναίων (1969-71) και στη συνέχεια γ.γ. του υπουργείου Γεωργίας (1972-73). Στη μεταπολίτευση εντάχθηκε στην ΕΠΕΝ του δικτάτορα Παπαδόπουλου και στη συνέχεια στο Π.Γ. του Ελληνικού Μετώπου του Μάκη Βορίδη. Τάχτηκε κι αυτός υπέρ της συγχώνευσης του Μετώπου στο ΛΑΟΣ.

Οι απόψεις του είναι καθαρά εθνικοσοσιαλιστικές, ενώ στα βιβλία του συνηθίζει να εκθειάζει το φυλετισμό και να τσιτάρει Χίτλερ και Ρόζενμπεργκ. Όπως κι ο Πλεύρης θεωρεί απαράδεκτη τη δημοκρατία και υποστηρίζει ότι «για ένα λαόν, όπως ο ελληνικός, όπου το κλασικότερο φυλετικόν μειονέκτημα είναι η έλλειψις ομαδικού πνεύματος, εν είναι το ενδεικνυόμενον πολίτευμα, το συγκεντρωτικόν ολοκληρωτικόν» («Η Νέα Τάξις», σ. 98).

«Το Απαρτχάιντ ήταν μία τίμια μεθόδευση», υποστηρίζει σε άλλο του βιβλίο ο Δημόπουλος, διότι «δεν έβαζε τούτη ή εκείνη τη φυλή σε πρώτη ή δεύτερη μοίρα, αλλά μεριμνούσε εξ ίσου για όλες, για την αυτόνομη κάθε μιας ύπαρξη και ανάπτυξη» («Εισαγωγή στην Βιοπολιτική», σ. 185). Αντιθέτως στις ΗΠΑ «πιστεύουν ότι θα απομακρύνουν με την "ίση μεταχείριση" την φοβερή στιγμή της φυλετικής συγκρούσεως. Το μόνο βέβαια που επιτυγχάνουν είναι να κακομαθαίνουν τους Νέγρους με τις παροχές και να αυξάνουν την αγανάκτηση των Λευκών εναντίον τους».

Ακόμα και το πρόβλημα της ανεργίας λύνει ο Δημόπουλος, υιοθετώντας, όπως λέει, την «περίφημο μέθοδο Ράινχαρντ», η οποία μεταξύ άλλων προβλέπει «βαρεία φορολογία των οικογενειών, εις τας οποίας εργάζονται και γυναίκες, προς ελευθέρωσιν θέσεων δι' άνδρας ανέργους» («Η Νέα Τάξις», σ. 191). Περιπτώ να πούμε ότι ο οικονομολόγος Ράινχαρντ ήταν ο υπεύθυνος φορολογίας του χιτλερικού Τρίτου Ράιχ.

Αυτές τις απόψεις θέλουν, λοιπόν, να εισαγάγουν στην ελληνική εκπαίδευση ο Α. Γεωργιάδης και οι ομοϊδεάτες του. Προτείνουν τις απόψεις ενός εθνικοσοσιαλιστή, στελέχους της χούντας, για να αποκρούσουν τις επιστημονικές απόψεις της καθηγήτριας Δραγώνα. Και καλά αυτοί. Αναμενόμενο από εκείνους που θεωρούν (και προβάλλουν) ως τους πιο έγκυρους σύγχρονους ιστορικούς τον Πλεύρη και τον Γεωργαλά. Ολοι οι άλλοι, όμως, και κυρίως τα στελέχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης που συντάσσονται πίσω από πρωτοβουλίες του ΛΑΟΣ σαν κι αυτή την τελευταία στοχοποίηση, τι άλλο έχουν στο μυαλό τους;

Εκτός αν το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να εξασφαλίσουν την εκλογική πελατεία του συνοίκου τους στη δεξιά πολυκατοικία. Ο Γ. Τραγάκης, λ.χ., ο οποίος ζήτησε την απομάκρυνση της Θάλειας Δραγώνα, είναι φανερό ότι ούτε τα εξώφυλλα των βιβλίων της δεν έχει δει, εφόσον μιλά για «βιβλία Ιστορίας». Απλά, ο γ.γ. της κοινοβουλευτικής ομάδας της Νέας Δημοκρατίας αναμασά όσα άκουσε από τους βουλευτές του ΛΑΟΣ. Ας μην απορήσουμε αν ανακαλύψει κι αυτός αύριο τον «μεγάλο επιστήμονα» Δημόπουλο.

Αννα Φραγουδάκη - Θάλεια Δραγώνα (επιμ.)

«Τι είν' η πατρίδα μας;» (εκδ. Αλεξάνδρεια, Αθήνα, 1997)

Συλλογικό έργο, το οποίο βασίζεται σε μια διεπιστημονική έρευνα για τον εθνοκεντρισμό στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Θάλεια Δραγώνα - Φαρούκ Μπιρτέκ (επιμ.)

«Ελλάδα και Τουρκία. Πολίτης και Εθνος-Κράτος» (εκδ. Αλεξάνδρεια, Αθήνα, 2006)

Συλλογικό έργο, προϊόν διεπιστημονικού διαλόγου με αντικείμενο τη διαμόρφωση του έθνους και την ανάδυση της κοινωνίας των πολιτών στην Ελλάδα αλλά και την Τουρκία.

Τα δύο αυτά βιβλία αποτελούν το πρόσχημα για την επίθεση εις βάρος της Θάλειας Δραγώνα, χωρίς να έχουν διαβαστεί από όσους τα επικαλούνται. Μεταξύ των υπευθύνων της σειράς «Κοινωνικές και ιστορικές μελέτες για την Ελλάδα και την Τουρκία», στην οποία ανήκει το δεύτερο βιβλίο, είναι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος.

Το αναφέρουμε, γιατί πριν από λίγους μήνες, πολύ μετά την έκδοση των βιβλίων, ο Γιώργος Καρατζαφέρης είχε εκφραστεί γι' αυτόν με τα ακόλουθα λόγια: «Ο Ν. Διαμαντούρος είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση για την Ελλάδα. Εκπροσωπεί στην ουσία την πατρίδα μας σε έναν ύψιστο θεσμό της Ευρώπης. Είναι τιμή για την πατρίδα να είναι Έλληνας, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Αισθάνομαι ιδιαίτερα ευτυχής γιατί ήμουν από τους πρώτους που στήριξα την υποψηφιότητά του και ουδέποτε όλα αυτά τα χρόνια άκουσα έστω και ένα πικρό σχόλιο. Συγχαρητήρια κ. καθηγητά και να συνεχίσετε έτσι» (δελτίο τύπου ΛΑΟΣ, 6.3.09). Θα διαδηλώσει άραγε τώρα η νεολαία Καρατζαφέρη και έξω από το γραφείο του κ. Διαμαντούρου;

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr Ο «ΙΟΣ» ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ: <http://www.iospress.gr>.